

[Niels Andersen.]
 Endelig vil jeg gerne i min omtale af det sidste lovforslag nævne problemet omkring dødsboerne, hvor der fra advokatside er blevet gjort opmærksom på, at sådan som formuleringen i lovtæksten er, vil det volde overordentlig store besværligheder med hensyn til den likvide kapital, hvis forslaget gennemføres som foreslået. Udvalget har i forbindelse med flere af de skriftlige henvendelser til udvalget drøftet de forskellige ændringer af reglerne om beskatningen af dødsboer. Finansministeren har i tilslutning til disse drøftelser oplyst, at han overvejer senere at stille forslag om sådanne ændringer i kildeskatteloven og andre skattelove, at man undgår den likviditetsmæssige belastning ved beskatning af urealiserede fortjenester i dødsboer. Jeg vil gerne understrege, at vi fra venstres side er meget betænkelige ved at gennemføre en lovgivning, som vil gøre arv fra fader til søn næsten umulig, og vi henstiller, at man tager det op til fornyet overvejelse.

Med disse betragtninger skal jeg anbefale det høje ting at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af ministeren og har fået udvalgets tilslutning, og de ændringsforslag, der er stillet af det samlede udvalg med tilslutning af finansministeren, hvorimod jeg må bede om, at man stemmer imod de ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet og af socialistisk folkeparti.

Niels Hølvæg Petersen: Når de ændringer til kildeskatteloven, som behandles i dag, er gennemført, vil kildeskatteloven være færdig fra folketingets side, i denne omgang i hvert fald. Så vil der være skabt et sådant lovgrundlag, at det videre tekniske og administrative arbejde med lovens gennemførelse kan endeligt tilrettelægges. Jeg må sige som min opfattelse efter den udvalgsbehandling, vi har været igennem, at det ville have været aldeles umuligt at gøre dette arbejde færdigt på den korte tid, som man ville have haft, såfremt folketinget skulle have overholdt de meget snævre tidsfrister, der af administration og datacentral var blevet opstillet for folketingets arbejde med disse problemer, såfremt loven skulle have været gennemført med virkning fra 1. januar 1969. Udvalgsarbejdet har været grundigt og

behageligt, hvilket også den samlede opposition har medvirket til, og det har fundet udtryk i, at man har kunnet enes om alle de største spørgsmål i lovgivningen. Ikke mindst må man betragte det som en meget stor reform, når der nu kan skabes enighed om en løsning af sambeskatningsproblemet. For første gang i de mange år, dette spørgsmål har været diskuteret, præsenteres der for folketinget en samlet løsning af sambeskatnings- eller særbeskatningsproblemet, og det er en løsning, som kan forvente stor tilslutning her i tinget. Det er en stor tilfredsstillelse — og må være det for alle partier — at der om dette spørgsmål, som i så mange år har været kasteskyts, nu kan findes tilslutning til en løsning, som tilfredsstiller de fleste af partierne. Diskussionen om disse spørgsmål vil selvsagt ikke ophøre, løsningen er heller ikke den eneste rigtige eller den eneste retfærdige; men det betyder dog, at der i hvert fald er fundet en brugbar og rimelig løsning, som danner et virkelig godt udgangspunkt for alle fremtidige overvejelser om spørgsmålet.

Hovedprincipperne i løsningen er ganske enkle, og jeg skal ikke gå nærmere ind på detaljerne; flere andre ordførere har været inde på dem. Jeg skal kun sige, at ved bevarelsen af et aftrappet hustrufradrag har man på en enkel og rimelig måde taget hensyn til den indvending, der er blevet rejst mod sambeskatningens ophævelse, nemlig at det ville medføre en højere beskatning af beskedne hustruindkomster. Med denne indvending fjernet fra diskussionen blev der ligesom lukket op for den brede tilslutning. De medhjælpende hustruers beskatning har i mange år været et omstridt spørgsmål, og jeg mener, at den løsning, der her er fundet, er god. Vanskeligheden med beskatningen af medhjælpende hustruer er jo ikke af principiel natur. Det siger sig selv, at når man ophæver sambeskatningen for udearbejdende hustruer, er det principielt rigtigt samtidig at ophæve den for ægtepar, der i fællesskab indtjener en indtægt i fælles virksomhed. Problemerne har til stadighed været af praktisk natur, men med den delingsordning, der nu gennemføres, og det fradrag, som samtidig indføres, må vel de fleste meget stærke betænkeligheder ved dette forstumme. Det står nu tilbage at finde den rette admini-